

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 16. P. Angeli Joyosæ Capuccini obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

adscribendus sit. Hac igitur ratione Sæc. XVII.
hæc levis sane momenti contentio di- A. C. 1608.
rempta est, relicta cuivis judicandi li-
bertate, an vel Pontifex plus humani-
tatis politicæ ostenderit condescenden-
do, vel Respublica minus moderationis
levem subjectionem declinando.

§. XVI.

P. Angeli Joyosæ Capuccini obitus.

Jam iterata facta est mentio de Patris *Vid. Hist.*
Angeli Capuccini fatis. Hic in Ba- *Liber.*
ptismo Henrici nomen fortitus Bucha- *CLXXX.*
gii Comes ac Franciæ Par, postquam *§. 10. & Lib.*
ex Aula & castris ad Religionis suæ si- *CLXXXIII*
num redierat, alacriori animo quam *§. 79.*
unquam virtutis stadium percurrere sta- *Jacob. Bross.*
tuit, cognita atque experta mundi va- *vita P. Joy.*
nitate majores ei ad omnem pietatem *Annal. Ca-*
stimulos addente: quocirca inter crebras *puc. t. 2.*
corporis macerationes prædicationis of- *Nicol. Ri-*
ficium tam ardenti spiritus æstu obire *gault. Hist.*
videbatur, ut velut novus Franciæ A- *cont. Thuan.*
postolus copiosa animarum lucra repor-
taret: Postea Parisiensem Provinciam
moderari jussus, adeo nihil a rerum di-
vinarum contemplatione & Regularis
observantiae Zelo remittebat, ut vere
forma factus gregis sui universos suo
vitæ splendore suaviter & fortiter ad
præstantiora virtutum studia pertrahe-
Hist. Eccles. Tom. LIV. X ret:

Sæc. XVII. ret: tandem vero Roma ex comitiis
A.C. 1608. Generalibus Ordinis sui in Franciam
reversurus hoc anno Ripoli Pedemontii
oppido febri correptus, extremum ibi
magna cum virtutum laude diem vige-
simum octavum Septembris explevit.
Corpus ejus plumbeo loculo inclusum
primo in Ordinis sui conventu depo-
tum, postea Lutetiam Parifiorum trans-
latum, ac funebri pompa exceptum in
Capucinorum Ecclesia ibidem sepultum
est, adjecta inscriptione funerali, quam
ejus Soror Henrici Borbonii uxor pos-
curabat.

§. XVII.

Dux Montpenserius mortuus.

Rigault. l. c. **H**ujus venerabilis Patris Sororius erat
Henricus Borbonius, Montpenserius Dux, qui potens opibus, regio fa-
vore, ac clientum numero conspicuus
ad suprema fortunæ fastigia ascenderat:
ne autem prosperis salutis suæ rationi-
bus deesset, provida Dei dispositione
pertinacissimi morbi violentia coe-
ceri cæperat; cum enim in Drocenii
pugna gravi afficeretur vulnere, per
quatuordecim omnino annos acutilli-
mis doloribus, lento morbo, tantaque
macie conficiebatur, ut vix ossibus hæ-
reret, non sine tamen uberrima animæ
suæ